

4. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive 2004/18 ili članak 2. stavak 6. točku (c) Direktive 2014/24 tumačiti na način da im se protivi *ex tunc* pretpostavka da je predugovor o prodaji, kao što je onaj koji je predmet glavnog postupka, proizveo pravne učinke?

- (¹) Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL 2004., L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.).
- (²) Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL 2014., L 94, str. 65.)
- (³) Direktiva Vijeća od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (89/665/EEZ) (SL 1989., L 395, str. 33.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3.).

Žalba koju je 26. siječnja 2023. podnijela Europska komisija protiv presude Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija

(Predmet C-40/23 P)

(2023/C 173/20)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Stromsky, H. van Vliet i I. Georgiopoulos, agenti)

Druga stranka u postupku: Kraljevina Nizozemska

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (sedmo prošireno vijeće) od 16. studenoga 2022. u predmetu T-469/20, Kraljevina Nizozemska/Komisija, EU:T:2022:713,
- odbije četvrti i peti tužbeni razlog u predmetu T-469/20,
- upotrijebi ovlast iz članka 61. stavka 1. druge rečenice Statuta Suda Europske unije da sam odlučio o predmetu i tužbu odbije kao neosnovanu u cijelosti,
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba se temelji na jednom žalbenom razlogu koji se sastoji od dva dijela.

Odlukom Komisije pobijanom u prvostupanjskom postupku (¹) (u daljnjem tekstu: odluka) jedna je mjera proglašena spojiva s unutarnjim tržištem, a da pritom nije bilo konačno odlučeno je li ta mjera predstavljala državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U okviru prvog dijela navodi se da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da je Komisija mogla donijeti odluku o nespornosti u smislu članka 4. stavka 3. Uredbe 2015/1589 (²) samo ako je prethodno odlučila o tome je li sporna mjera predstavljala državnu potporu. Komisija smatra da različite metode tumačenja prava Unije ne mogu potvrditi taj zaključak. Osobito, pobijana presuda nije u skladu s ciljem zakonodavca Unije da se brzo razjasni je li mjera spojiva s unutarnjim tržištem. Naime, ako presuda ne ukine, Komisija će biti prisiljena, iako je već uvjerena da je određena mjera spojiva s unutarnjim tržištem, dugotrajno i nepotrebno ispitivati jesu li ispunjeni svi kriteriji iz članka 107. stavka 1. UFEU-a.

U okviru drugog dijela prigovara se da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je utvrdio da odluka povrjeđuje temeljno načelo pravne sigurnosti. Naprotiv, odlukom je povećana pravna sigurnost time što je mjera proglašena spojivom s unutarnjim tržištem čim je to Komisija utvrdila.

- (¹) Odluka Komisije C(2020) 2998 *final* od 12. svibnja 2020. o državnoj potpori SA. 54537 (2020/NN) – Nizozemska, Zabrana uporabe ugljena za proizvodnju električne energije u Nizozemskoj.
- (²) Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2023. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
WY/Laudamotion GmbH, Ryanair DAC**

(Predmet C-54/23, Laudamotion i Ryanair)

(2023/C 173/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: WY

Tuženici: Laudamotion GmbH, Ryanair DAC

Prethodna pitanja

1. Je li pravo na odštetu zbog kašnjenja leta od najmanje tri sata u skladu s člancima 5., 6. i 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 (¹) općenito isključeno ako putnik u slučaju mogućeg dužeg kašnjenja putuje zamjenskim letom koji je sam rezervirao i tako stigne na konačno odredište s kašnjenjem manjim od tri sata ili pravo na odštetu u toj situaciji dolazi u obzir u svakom slučaju ako već prije trenutka kad se putnik najkasnije mora prijaviti za let postoje dovoljno čvrsti elementi koji upućuju na to da će doći do kašnjenja na konačno odredište od najmanje tri sata?
2. U slučaju da na prvo pitanje treba odgovoriti u potonjem smislu: zahtijeva li pravo na odštetu zbog kašnjenja leta od najmanje tri sata u skladu s člancima 5., 6. i 7. Uredbe br. 261/2004 u navedenoj situaciji pravodobnu prijavu putnika za let u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (a) Uredbe?

- (¹) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21. i ispravak SL 2019., L 119, str. 202.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. veljače 2023. uputio Nejvyšší správní soud (Češka
Republika) – JH/Policejní prezidium**

(Predmet C-57/23, Policejní prezidium)

(2023/C 173/22)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Nejvyšší

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: JH

Druge stranke u žalbenom postupku: Policejní prezidium